

[Wilhelm.]

statsborgere, det drejer sig om, og deres midlertidige lønindtægter i udlandet, kunne det jo laves ganske ensidigt og i virkeligheden med nogle forholdsvis enkle regler, således at man beregnede skatten efter danske regler, som den skulle have været herhjemme, og fradrog det, der kunne dokumenteres betalt til det udenlandske skattevæsen. Jeg synes sådan set, at en sådan fremgangsmåde havde været rimeligere på hele feltet.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Efter fremskridtspartiets ændringsforslag skal lovforslagets 1 års frist ændres til en 6 måneders frist. Jeg kan ikke tilslutte mig denne ændring. Det er klart, at der ved udarbejdelsen af dette lovforslag har været grundige overvejelser omkring fastlæggelsen af den periode, der skulle vælges, herunder hensyn til, at ordningen skulle kunne administreres, og at det skulle kunne kontrolleres, at der ikke sker et misbrug af ordningen. En generel ordning som den, der foreslås her, skal gælde for alle, der arbejder i udlandet, også selv om det er et af vore nabolande, og ud fra disse hensyn har jeg ment, at fristen ikke kan gøres kortere end et år, en frist, der i øvrigt også er gældende i en række andre lande.

Fremskridtspartiet har endvidere foreslået, at reglen i § 33 A, stk. 3, udgår. Ifølge reglen skal lønindkomst i nogle tilfælde fortsat kunne beskattes i Danmark, selv om udlandsopholdet har strakt sig ud over 1 år. Det skal gælde, hvis der er en dobbeltbeskatningsaftale med det pågældende land, og hvis Danmark ifølge denne dobbeltbeskatningsaftale har beskatningsretten til den pågældende lønindkomst. Her må man gøre sig klart, at det kun er i få tilfælde, at Danmark har beskatningsretten til en lønindkomst ifølge dobbeltbeskatningsaftalerne. Som omtalt af fremskridtspartiet kan det f. eks. forekomme efter 183 dages reglen.

Når Danmark har fået tillagt beskatningsretten, må den anden stat i almindelighed ikke beskatte, og hvis vi i henhold til de nu foreslåede regler ikke skulle beskatte i Danmark, ville denne lønindkomst blive fuldstændig skattefri. Det finder jeg ikke rimeligt. Samtidig forstyrres det den balance,

der er lagt til grund ved indgåelsen af aftalerne, og derfor må jeg også afvise dette ændringsforslag.

Det er ikke korrekt, når det i bemærkningerne til fremskridtspartiets ændringsforslag anføres, at fristen lige så godt kunne have været sat til 1½ år. Fristen på 1 år fremgår af § 33 A, stk. 1, og den begynder at løbe straks fra den pågældendes udrejse. Hvis opholdet varer ud over 1 år, får skatteyderen fordel af den foreslåede skattefritagelse, selv om dobbeltbeskatningsaftalen med 183 dages reglen skulle komme ind i billedet.

Den særlige regel i § 33 A, stk. 3, medfører alene, at lønnen i de perioder, som inden for samme år er på 183 dage eller derunder, skal beskattes i Danmark. Til gengæld medfører dobbeltbeskatningsaftalen, at lønnen i denne periode ikke beskattes i udlandet.

Derudover skal jeg til hr. Ømann sige, at dette lovforslag ikke griber ind i de dobbeltbeskatningsaftaler, vi har med en lang række andre lande. Det kan også være et svar til hr. Kaj Hansen, idet jeg gerne vil sige, at det er ikke sådan, at fordi vi har en dobbeltbeskatningsaftale, så gælder disse bestemmelser ikke. Der er alene det forbehold, jeg her udførligt har omtalt, og som knytter sig til de specielle situationer, hvor Danmark ifølge dobbeltbeskatningsaftalen har beskatningsretten af den pågældende indkomst, men hovedreglen er, at denne lovbestemmelse også vil gælde i de mange, mange tilfælde, hvor vi har dobbeltbeskatningsaftaler, og jeg kan sige, at jeg er positivt indstillet over for, at vi udvider omfanget af dobbeltbeskatningsaftalerne. Jeg kan oplyse, at der forhandles dobbeltbeskatningsaftaler fortsat med en række lande.

Glistrup (FP):

Jeg takker ministeren, fordi han her fra folketingets talerstol gentog, hvad der er sagt i det skriftlige svar fra ministerens side til udvalget, for det hjælper ligesom dem, der nu skal tumle med denne bestemmelse ude i praksis; nu har man da en chance for at finde ud af, at der menes det modsatte af, hvad der står i den, ved at man nu også har dette fortolkningsbidrag med.

Men for nu at gøre det helt klart med denne famøse paragraf 33 A, stk. 3, så har vi altså et eksempel med et land, hvor vi